

ШОҶРИЯТ «ОҚШОМИ»

Омон МУХТОРОВ

ЛЕНИН

Сўз кўп,
Шонли,
Буюк сўзлар.
Бетакдор —
Лекин —
Энг шонли сўз,
Энг буюк сўз тарихда —
ЛЕНИН...
Мен бу сўзни қидирганман
болалик кунлар —
Ялангоҳ кир-адирда
Югуриб телба.
Қидирганман йигитликда, юрак
учкунлар
Соған баҳор,
Йўлқарикан муҳаббат — селга.
Мен бу сўзни, ёш улгайиб,
Қидирмоқдаман
Ҳамон гоҳо қишлоқдан
гоҳо шаҳардан.
Минг-минг сўзлар орасида
Югурибмоқдаман,
Ютиб баъзан шарбат ҳаво,
баъзан захардан...
Аслида-ку,
бу сўз меннинг қалбим қатиди,
Аммо мушкул унга етмоқ,
оддий сўзлашдан.

ЗИЁЛИЛАР

(А. Вознесенскийнинг шу
мавзудаги шеърини эслаб)

Ифтихор сезаман,
Мен чинакам зиёлилар билан.
Билимдонлар эмас,
ҳаёлилар билан
Ифтихор сезаман,
Ифтихор.
Зиёли, бу —
зиё деган сўздан.
Бу —
нурга ташналик,
нурга эътибор.
Зиёлилар билан,
шу босқдан,
Ифтихор сезаман,
Ифтихор.
Зиёли бўлиш,
бу — жавонга фақат
Китоб қалаштириб,
сўз йиғиш эмас.

Сен эшикни юзмига
Бериксанг ҳам арзирди.
Ахир, қараб кўзингди,
Мен айтмадим дардимни.
Мен эшикни юзмига

Тасвирий санъатда

доҳий образи

Ўзбекистон тасвирий
санъат усталари, гра-
фи ва ҳайкалтарош-
лари ижодида доҳийимиз
Владимир Ильич Ле-
нинга бағишланган
асарлар муҳим ўрин
тутади. Пролетар ре-
волюциясининг доҳий-
сига республиканинг
барча шаҳарларида
ҳайкаллар ўрнатилган.
Ленин сиймоси акс эт-
ган ранг-баранг по-
лотлолар музейлар ва
кўргазма залларида
беэба турибди. Ўзбек
совет тасвирий санъа-
тида Ленин образини
яратилиши ўзига хос
тарихи бор. М. Хар-
ламов томонидан яра-
тилган доҳий бюсти
Ленинградда бронза-
да тайёрланган, Бухо-
рада олиб келинган
ва Регистон майдонида
ўрнатилган эди.
Совет ҳокимиятининг
ҳастабий йилларида
ноқ Ленин мавзуси
Ўзбек рассомлари ижо-

шарраф бўлди.
Ўзбекистон
халқ рассоми Неъмат
Қўзибоевнинг «Тур-
кистонликлар» деб
хузурида» ҳам
айниқса машҳур.
Унинг «Ленин Мира-
чўл харитаси олдиди»
ва бошқа асарларида
ҳам доҳий сиймоси
катта маҳорат билан
тасвирланган.
Ўзбекистон санъат
музейига ташриф
бурган томошабин-
лар эътиборини 20-
йилларда яратилган
бир асар ўзига жалб
этади. У энг ноёб
портретлардан бири
бўлиб, рассом Михаил
Вербов томонидан до-
ҳий ишлаб турган
пайтлардан бирида яра-
тилган.
Доҳий сиймоси акс
этган ҳайкалтарош-
лик ишлари ичида
Яков Шапиро ва Собир
Одиловлар ишлаган
бронза рельеф айниқса
машҳур.

Ўзбекистон халқ
рассоми Кутлуг Ва-
совнинг «Ленин биз
билан» деб номланган
профил асарларида
доҳий Коммунистик
партия ва халқ бирли-
гининг рамази сифатида
тасвирланган.
Ленин мавзуси халқ
усталари, амалий санъат
намоёндаларининг
ҳам илҳомлантириб
келмоқда. Тошкентлик
тикувчи, республика
халқ рассоми Фазилат
Сайдалиева ва Н. Са-
йдалиева Ҳамза номи-
даги республика Ҳам-
за мукофоти лауреати
бўлган. Ўзбек рассом-
ларининг доҳий сий-
мосини ўз асарларида
гавдалантиришда
да олиб бораётган ижо-
дий ишлари революция
доҳийсига бўлган халқ-
тининг меҳр-муҳабба-
тининг ёрқин рамзи-
дир.

О. АПУХТИН.

СУРАТЛАРДА: Г.
Читановнинг «Турки-
стон делегациясини
хузурида», П. Крас-
ноярцевнинг «Бутун
хокимият советларга»
деб номланган карти-
налари.

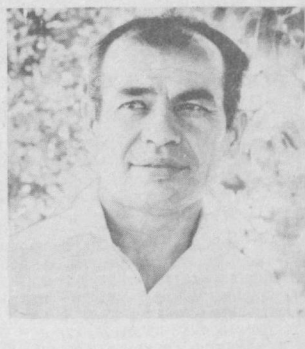
Автор фотолари.

Муроджон МАНСУРОВ

МАНГУ ЖАНГ

РОМАНДАН ПАРЧА

Езувчи Муроджон Мансуров Улуғ Ватан урушида
қозонилган Буюк Ғалабанинг 40 йиллигига атай, «Мангу
жанг» романини ёзиб турган. Асарда фронт орасидан
ҳаёт, бутун бори, борлигини Ватан учун бахшида
этган халқимиз қаҳрамонлиги қаламга олинади. Автор
бизни ўша отир йилларда янжидан, ор-ножуси, имон-
этиқиди яна бир бор синавдан ўтган кишиларнинг маъ-
навий оламига еталайди.
Қуйида шу асардан бир бобни оқшомхонлар эътибори-
га ҳавола этаётимиз.

— 1 —
Тонг отади, кун ботади, кун кетидан кун ўта-
ди. Унинг ётиши ўша-ўша...
Соатлаб, ҳафталаб, йиллаб омадди келиб, ким-
сан Бурхон тўқиб бўлиб юрган кезларини эс-
лашдан ўзга чораси йўқ. Лекин қани эди булар
ҳаммаси бир таскин берса, анави собиқ дўсти
кўз олдидан от ўйнатиб, ясов тортиб ўтишини
қўйса! Лоқал бир кун, бир дамга тинч қўйса!
Ун бир йилдирки, шу аҳвол, шу азоб, шу
натижа...

СИЯРАТДАГИ БУРХОН: — Сени шайтон йўл-
дан оздирмаса, у билан ўқашкичи обрў топиб
бўлмаслигини билардинг-ку! Нимага энди била
туриб...

СУРАТДАГИ БУРХОН: — Ҳа, била туриб,
Ҳожибековнинг жиянининг ўғлига йўллади!
Била туриб терговчи юборди! Била туриб,
микрофон расмининг ўзини қирга зифатга олиб
чиқди...

СИЯРАТДАГИ БУРХОН: — Нера! Нера ахир!
СУРАТДАГИ БУРХОН: — [Уйчанлик билан]
Пул янгилаган йили галати бир воқеа бўлган.
Кўзи ожиз қамайдиган бўлак ҳеч киман йўқ бир
пистачини қолдириб қўйиб эсим — кам эмас —
беш қол аламашли қолган пул чиққан. Чол у-
донинг зорини қилиб ялмириб-ёборади, алаш-
тириб бермасанглар уволмига қоласизлар, ўлиб
қоламиз, дейди.

Шунда чолдан сўраганим эсимда. Шунча пу-
лингиз боракин, ахир еб-яхшим мисанглар, мис-
ратга яратиб, ахир турсанглар бўлмасмиди!
Ахволнингизни қаранг, дедим ачиниб.
Чол кўз ёшларини артиб, менга ажабланиб
қаради: «Сиз ҳеч умрингизда ўз минг пул уш-
лаганмики, раис!» деди.
Йўқ, дедим. «Унда сиз пул нималигини бил-
...

— 3 —
— Ух-ў, бизини жуда қарздор қилиб қўйибсиз-
ку. Ширинкомасига... арзириман бу!...
— Арзириман қандоқ!

Бурхон ич-ичидан ўзини сўқиб, ўқини унга
узатди-ю, яна номлонган ўзига таскин бера кетди:
Мен ҳам ҳақимин қўймасан. Ҳозир жонимга
оро ириб турган шу одам-ку. Анави Акбарни
табассига таътирлиб берса, шу ўрта ўлжадан
афзал менга.

Улар ордан қайтиб, шийпонга боришди. Зифат
тайёрлариларини кўриб, ундан ер ҳайдаётган
тракторчиларини олдида ўтишди. Улар билан ҳо-
ма-бор бўл қилишди. Уларча шудорининг си-
фатини текширган, маслаҳат берган бўлишди.
Лекин Бурхоннинг ҳаёлидан бир нарса ҳеч на-
ри кетмайди, жарга тушиб кетган трактор ҳақида
қандай гап очиниб, Ҳожибековга қандай сезди-
риб қўйишни билмайдди. Тўғридан-тўғри айтишга
нималардир Акбардан ҳайкалпайти. Айтмай деса,
Ҳожибеков тўрткичи трактор қайсига гўмдон бў-
ганини сезмай тракторчиларини мақташ билан
овора.

Тушликка занг чалиниб, улар яна шийпонга
кайтишди. Сизларга атай ош дамлатдики, деб
тракторчиларини ҳам шийпонга чорлашди. Лекин
қизлар йиланишди ўрниқор чеккасига ўзларига
алоҳида жой ҳозирлашди. Эркалар эса супа-
ларга жойлашиб ўтиришди-ю, Яхё бор талантини
намоийш қила кетди, бир пеладан чой ичиш-
гунча машоққон хоншони бошлаб юборишди.
Кейин райхон шўрвалар тортилиб, мусалласлар
қўйилди. Қўралардаги олов устига сизлар тер-
либ, ўрниқор шийпонини кабоб хиди тўтиб кетди.
Қирдан ёғ-ғир сазётган шаббодани, ҳофиз-
ларининг хоншони, ёки кабоб хидими, нимадир
одамга хуш ёқиб элтиб, Бурхон бирим ёнбош

— 5 —
— Уйини каттага ёқипти, тракторчи қизлардан
қақиртирсангиз бўлариди...
Бу Бурхонга ёғди ёқиб тушди-ю, яқин турган
хизматчилардан бирини илаб қақирди:
— Акбарга бориб айт, қизларидан бирортаси-
ни қақирсин. Зифатимизни қиздириб бериш-
син, — деб тайинлашди.

Қарсак узилмай Яхё гир айланаяпти. Мирзавани
хофиз лаварини лаварга улашди. Ҳатто ҳов на-
рида, ўрниқор чеккасига ўтирган қизлар ҳам шу
ёққа алашга-алашга қўйишди.

Лекин Бурхон бир нарсани ахир ахир билмади.
Ҳозир Бурхон одам Акбарга унинг гапини ет-
казди ҳам, тарвузи қўлтигидан тушиб қайтиб
кечди ҳам. Ҳаммаки қўйиб Акбар қўл ости-
даги қизларни эркаларининг зифатига юбориб
қўйганини Бурхон эанак, худос айтганда ҳам
розилик бермас. Ана ундан кейин бошланади
да машава. Ахир, бу депарада улар каттами,
Акбарни! Э, ақлигига балли-е, Яхё!

Худди ўз уйлағандек бўлиб чиқди-я, тава.
Юборган одам бўлишиб қайтиб келди. Бурхон
худди ҳеч нарсасдан хабари йўқ одамдай:

— Ҳай! — деди зарда билан.
— Унамиди, ўзгаришнинг югурдагини, қаер-
кам аналанди, деппти, — чакналди хизматчи тит-
раб-қажшаб.

— Анақадан! — Бурхоннинг чакнасига қон
телиб, азбаройи кайфи ҳам тарқаб кетди.
— Шунча дегин ҳали! — деди атай Ҳожибековга
эътириб.

Яхё ўйини томоша қилаётган микрофон раис
гаши келиб, ярим ўтирилди:
— Нима дейди, ога!
Бурхон зўрма-зўрми илжайди:

— 7 —
шаркан, ижрокўм раисига ўқрайиб қараб қўй-
ди, кетишга чоғланди:
— Биз буёққа ишлаган келган одамимиз, бе-
корчи вақтинки йўқ.

— Унда биз бекорчи одамлар эканми-да,
шунақа бўлиб чиқмади! — Ҳожибеков ҳам
мазавада ўриндан туриб олди.

Бурхон энди аниқ кўрди, ижрокўм раис шу
оддий бир тракторчида мулзам бўлиб қола-
ётгани алам қилиб титраб кетди.

— Вой, ношур банди-ей! Шундан шу ёққа не-
либ, хонлигидан хабар олди, мана шундай
зифатлар ташкил этиб, ҳали толган обрўимиз
шу бўлдики!

Ҳамма — ошпазу хизматчилар, ҳофиз-у ма-
шоқлар Ҳожибековнинг қаҳрга йўлиқиб қол-
шдан ҳайқиб чет-четга уриб кетишди. Фақат
Яхё ўқиб ботиб хотиркам кабоб елиш билан
овора. Қилғилқили бошлаб қўйиб, киши билмас
томошабин бўлиб турибди. Бурхон ҳам ўри-
дан туриб олди. Ниятига етганидан боши осмон-
да. Ула, ҳонлиг қалай, деганди Акбарга зим-
дан қараб-қараб қўяди.

Жанжалдан ўзини четга тортиб, тракторчилар
томон кетаётган Акбар кутилмаганда қайрилиб
тўхтади. Ҳожибековнинг охирига гапи унга тегиб
кетди.

— Биз баҳона еганингизни еб, ичганингизни
ичдингиз, энди ичмайдая кетверсангиз ҳам бўлар-
ди, чегарадан чиқмай, — деди кутилмаганда у.
Унинг бу гапи эса Бурхонга ҳам тарсакидан

— 2 —
масакансиз. Пулнинг ҳидига мас бўлиб кўрма-
ган экансиз, деди-ю, бўрилиб мулбасига қириб
кетди...

СИЯРАТДАГИ БУРХОН: — Тўшунарли, сенинг
ҳам Акбар билан нега ўқашкичи юрганинг. Бунинг
ҳам амалдор бўлиб кўрмаган одам қайсидан би-
лар эди, дейсан-да. Тўғрими...

Ишқилиб охири баҳайр бўлсин. Бурхоннинг
иши эрталабдан ўнгига босиб турибди: ҳар кун
тонг саҳардан итнин эргаштирганда бедапома-
бедапома «изгиб» кетадиган Мираҳмат қўлоқ бутун
антқа сарайга тутиб келтирди. Жонивор тўр-
қовондан чиқиб кетган сарайга эканли, халта-
да туриб, тарақлатиб сайраб юборса-я. Бурхон
бунақасини биричини кўриш.

Бу ҳам майли, Овадчи, овад! Ҳожибековни
доғда қолдириб отган ўлкасини айтинг! Ўз
Шўло қамчишорларини ёқалаб, қирғовул овлан-
келашётган эди. Кутилмаганда қамчиш орасидан
бир нима шилт этиб чиқиди, отилган ўрдакин
илбиб кета бошлади. Бўрсин деса бўрсинқа, тулки
деса тулкига, ўшамайди. Бурхон бир зум
антгайиб қолди, сўнгги дақиқада ўзига келиб,
илтиққа қўл юборди. Кейин мўлжалга ола ту-
риб, теледан ошайтган жойида нақ тел-
сини босди. Боғи нарса ё озғиздагини
ташлаб, ўзини пастга урди. Ё бўлмаса, жон тая-
васасида пастликка отилиб кетди.

Бурхон отини йўрттириб ўша ерга етиб бор-
ганда оловранг отини тушиб боши қонга бе-
ланганча қўзилиб ётарди. Тоқинига кўра бунақа
ноёб нарсани бировагга ниҳон этиб бўлмасди-
да, Бурхон Ҳожибековнинг раёинини қайтарга олмади.

— Ога, айтмоқчи, илтимосингизни ўрнилатиб
қўйдик, изашов тақини, — деди у бу янгиликнинг
суюнсизига ўлжани сўрагандек.

— 4 —
лағуси келарди-ю, нариги супада Зоринлар би-
лан ўтирган Акбардан истихоло қилар эди: Ду-
стининг авзойи бузуқ. У шийпонининг ўстинига ос-
лиқ боғи ўлма — олтойи тулкидан кўз узмай-
ди. Жонивор ҳам сарғисн офтобда ялган ёниб
қўзғи оламни, дейди. У бунинг ноёблигига
беш кетиб ўтиргандир, деса, аксинча у итга-
нинг устида ўтиргандир бетоқатли, нариёни йўқ.
Ора-ораси уларга яниб, қараб-қараб қўяди: Би-
ров арпасини ҳам ўргандек ўтиришсини! Ўзи-
ни ўйласамчи, галарса, биз билан ўқашкичи
Яхёга тушиб кетган битта трактор неча йилга
ексанлиб кетишига етаридир. Яна ўқрайганига
ўқайми! Ҳожибековга бир оғиз шимшиб қўйса-
ку, тамом-а! Лекин қани эди бу гап Бурхондан
эмас, бошқа бировдан чиқса, Акбарни ижро-
кўм раисининг қаҳрга йўлқитириб қўя қолса.
Бурхон бир армондан чиқар эди-да.

Бу орада ош сузилиб, икки сиздан кабоб
тортилгунча мусаллас пилла ўртада ўт айланди.
Боядан бери ошпазларга қўмондонлик қилаётган
Яхё шайтон энди ҳофизларини шўхчан куйлар
чалашга ундаб туриб, бирдан ўзи ўйинга тушиб
кетди. У қўшқоқиб, елка учириб, баласини суя-
ги йўқ рақослардек тамза билан ўргалай кет-
ди-ю, шийпонини қарсак билан қийирқити тутиб,
хамма олдидиға таомларини ҳам унутди-қўйди.
Ҳатто Бурхон ҳайратга тушиб, ундан қўз уза о-
май қолди.

Ҳожибеков бош силкиб, мийингда қўлиб қўйди:
— Бало-ку чопарингиз!
— Игитларининг гулида! — мақтанди Бурхон
ҳам.

Худди шунинг сезгандек Яхё ҳам айланиб ўйнаб
келиб, унинг қўлига киши билмас пичирлаб
ўтиб кетди:

— 6 —
— Қизлар бир ўйин қилиб берсамки, дедим...
— Жуда ахши-да, қақиринлар! Аёлларсиз
дилхушлик — дилхушлик бўлгани!

Раис атай чакналди:
— Биз ҳам қақиртирдик...
— Хўш-хўш!
Шу орада Яхё шайтон ўртадан чиқиб, қўй
ҳам узилди.

— Э, ана, — Бурхон лабини буриб нариги
супага нишора қилди, — каттаси қўймаётганимиз.
— Бурхон бу ерда у хўжинини, бизми, де-
моқчи бўлди.

— Хо-о, янгилик-ку! — истехзоли кўлди Ҳо-
жибеков қўлидаги тишқовлагчини бир чеккага
иттибди, кейин ўзи нариги супада бамайилхо-
тир чой ичиб ўтирган Акбар полловига юзланди.
— Утиришсини совмасини, ога, озми-ёзми
бир келганимизда Ачингизга...

Акбар поллов иллик ўтирилди, важоҳатдан
Ҳожибеков туғул ундан каттасидан ҳам тап
тортиладиган эдикто. Зорин тиззасига қўл ташлаб
уйи шаштидан қайтарди.

— Менга айтаяқсанми! — деди у ётиги билан.
— Сизга-да, ога сизга. Сиздан илтимос қила-
диган бўлиб қолганимиз-ку, — сал ширақайб бў-
либ қолган Ҳожибеков замзамасини қўймади.

Акбар ақлигига қўлди, бунинг кейфи оша бош-
лаган меҳмоннинг тантиқлигига яўйиб, гапкин
юмшати:

— Бусиз ҳам ширин ўтирибсиз, тақсир.
Унинг худди шу гапи ижрокўмга тегиб кет-
ди-ю қўзларни қақкайиб қаддини ростлади:

— Сен кимга айл ўргатмоқчи бўлсанг, ўзини!
Бу ерда биз каттами, ё сеними! Биролмай қол-
ди-ку!

Акбар қийинини елкасига ташлаб супадан ту-
...

— 8 —
тегиб, лов ёнгача бир қадим олдинда қикди:
— Вой, чегарадан чиқмайдиган анойи-ей! Сен
бутун бошда тракторини жарга тушириб юборган-
да биз ичмайдая турибми-ку. Энди бирпаслик
ўтиришсини юзмига солсанми!

— Ие, ҳали шунча дегил! — Ҳожибековга
жон қириб, Акбарнинг олдиға айланиб бора
бошлади. — Узингиз райком бюросига тушади-
ган ш қилиб қўйибсиз-ку, яна осмондан кел-
ганингиз ортиқчи!

Акбар энди уларнинг назариди лот-амми деса
олмай қолмиш, ўз сўраб бош эгити керак
эди. Лекин у юзларни қорайиб, ўзи алландай
бўлиб кетди:

— Менга ачинмай қўяқолсин, тақсир. Ҳар ким
ўзининг бошига ёққан қорин ўзи кўрайдан. Сиз
ўзингизни билдинг! Ҳамма жангоҳда жон олиб,
жон бераётган пайтда ов-овлаб, шийпонини-
шон зифат еб юрсин деб, сизга ҳам ҳеч ким
вақолат бермайдими!

Бу гапини айтган Акбар у Бурхоннинг юрми
увишиб кетди.
Ҳожибеков эса юзларига доқадди оқариб, ўзи тек
қотиб турар, тилига эпакли бир гап келмас эди.

САНЪАТНИНГ СЕҲРИ ОЛАМИ

КИЕВ ТОМОШАБИНЛАРИ ҲУЗУРИДА

БУГУН

Қардош Украина
пойтахти Киевда М.
Горький номидаги
Тошкент Давлат рус
академик драма театри
иқодий коллективни ўз
гастролларини бошла-
ди.

— Украина ССР-
да иқодий сафаримиз
Иван Франко номи
Ленин ордени украин
Давлат академик дра-
ма театри биносиди
таниқли грузин драма-
турги А. Чхидзининг
замоноавий мавзудаги
«Учдан олтигача» но-
миди спектакли билан
бошланди, — дейди
театр директори ўри-
босари Г. М. Фельдтун.
Театр санъаткорлари

«Баҳор»нинг янги рақс ва яллалари

«Баҳор» ансамбли
қизларининг шўх рақс-
лари кинни ҳам ром
узатган! Ансамбли санъ-
аткорлари иқросидаги
жозибали рақслар, дил-
каш наволар ҳамма
қалбимизга қўйкам ша-
лоларидек хузур бахш
этади.

Яқинда Ўзбекистон
ССРда хизмат кўрсатган
«Баҳор» Давлат халқ
рақс ансамблининг иқо-
дий коллективни Македо-
ний Социалистик рес-
публикасида ўтган Ўз-
бекистон маданияти
кунларида иштирок

Картиналарда кимёгарлар образи

Олмаликдаги «Химик»
маданият саройида «Ол-
малик химияси» деб
номланган кўргазма на-
моийш этиляпти. Бу
ранг-баранг вернисаж-
га таниқли тошкентлик
рассомлар В. Антонов,
Г. Чиганов ва М. Соди-
ковларнинг Олмалик
кимёгарлари ҳақида ҳикоя
қилувчи асарлари қўйил-

ган. Экспозицияларда 50
дан ортиқ акварель ва
гуашда яратилган тема-
тик композициялар, иш-
лаб чиқариш жараёнида
ва табиат ҳақида ҳикоя
қилувчи картиналар
ўрин олган.

Рассомлар ўз карти-
наларида Олмаликнинг
бугунги ва эртанги қиё-
фасини
тавсирлашга,
меҳнат қаҳрамонлари-
нинг образларини гав-
далантиришга алоҳида
эътибор қаратганлар. Бу
ерда асарлари намоийш
этиляётган ҳар бир рас-
сомнинг ўзига хос тас-
вирлаш усули, мавзу
қўлаки, қаҳрамонлари
ажралиб туради. Улар
бир бутун ҳолда Олма-
лик кимёгарларининг

ХАЛҚ УСТАСИ НОМИДАГИ КОМБИНАТ

Ўзбекистон ССР Ба-
дий фонднинг ишлаб
чиқариш комбинатла-
ри яна бир муассаса
билан бойиди. Қўқон
шаҳрида машҳур нақ-
ш уста Қодиржон
Ҳайдаров номили экс-
периментал ишлаб чи-
қариш комбинати та-
шкил этилди. Ўзбекистон
ССР Бадий фонди
қарамоғидаги янги
комбинат монументал-
декоратив санъат, ме-

Маданият хабарлари ЯНГИ КАЛЕНДАРЬ

Ўзбекистон Компар-
тияси Марказий Коми-
тетининг наشريети
1985 йилнинг тематик
календарини нашрдан
чиқарди. Халқ амали-
янъати намуналари-
нинг рангли суратлари
билан безатилган ка-
лендарь Г. Ш. Шаб-
уов, В. Клепо, А. Зуев
ва бошқа иқодкорлар-
нинг ҳамкорлигида
нашрга тайёрланди.
Унда республикамиз
амалий санъат усталари
яратган ранг-баранг
асарлар, ёғоч ва ганч
ўймакорлиги намуна-
лари, ноёб музика ас-
боблари, заргарлик ва
наштакчилик, шунинг-

1985

СУРАТДА: янги ка-
лендарь муқоваси.

МЕЪМОРЧИЛИК ОБИДАЛАРИГА САЁХАТ

Москвадаги «Искус-
ство» нашриетида «Со-
вет Иттифоқи санъат
ёдорликлари» турку-

мининг навбатдаги ки-
тоби нашр этилди. Бу
альбом шаклидаги спра-
вочник-йўл а н м а д а

<

